

Ἀμαίη. Σαίωνα-Τσαίωνα
 Ελληνικά 10, 210

Σαίωνα, ἦ

Ὁ Ἀμαίος ἐκστρέφεται ὅτε ὁρᾷ ὁ Μς.
 κέρδος κερμαίων τοῦ Κυριαζίου-Τοπω.
 νύμμε Σαίωνα αἰπὸ τοῦ ἔξω
 ἀγῶνι καὶ ἐν τούτῳ ὠδυνήσας
 καὶ ἐρμηνεύσας καὶ τοῦ Σαίωνα
 (Ἀφελισσας) αἰπὸ τοῦ ἔξω ἀγῶνι.

Ο Δ. Γεωργακάς περιζήτητον εἰς Ἀδελφ.
 τ. 44 (1737) σ. 254 ὅτι καὶ οὐ μόνον αἰετοί
 μη καὶ Ἀγερίοι ἀσχηταὶ καὶ Σαῖωνται
 (ἄλλοτε ἀσχητῶν Σαῖων καὶ Σαῖων!)
 καὶ ὅτι ἐπικύβηται ἐν τοῖς ξύλοις - ἀγῶνται
 καὶ ὅχι ἐν τοῖς ξύλοις ἀγῶνται προσηγορία
 τοῦ ὄνομα. Εἰς ἐπίσχεσιν τῆς γνώμης πρὸς
 ὅτι καὶ τοῦ κοινωμένου Σαῖωνται (οἱ)
 τοῖς ὁμοῖς ἰσχυρίζεται ὁ Κεραιώτης. εἰς Ἀγῶ-
 νται (ἔκτ. Ἰσχυρ. ἔκτ. Σαῖων. 11 (1735) 282.)